

Nārāyaṇa Sūktam

[KYV TA 4-10-13]

ॐ धाता पुरस्ताद् यमुदाजहार । शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः ।

ॐ dhātā puras'tād' yamu^udājahāra ।

śhak'ra[fp]' pravid'vān' pradiśhaśh'chata^sraha ।

तमेवं विद्वानमृतं, इह भवति । नान्यः पन्था, अयनाय विद्यते ।

tamēvaṁ' vid'vānamṛta, iha bhavati ।

nān'ya[fp]' pan'thā, ayanāya vid'yatē ।

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवम् ।

विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं पदम् ॥ १ ॥

sahas'raśhīr'ṣhaṁ' dēvaṁ' viśh'vāk'śham'

viśh'vaśham'bhuvaṁ ।

viśh'van' nārāyaṇaṁ' dēvamak'śharāmaṁ'

paramaṁ' padam ॥ 1 ॥

विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायणं हरिम् ।

विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति ॥ २ ॥

viśh'vata[fp]' paramān' nit'yam'

viśh'van' nārāyaṇagm' harim ।

viśh'vamēvedam' puruśhas'tad'viśh'vamupajīvati ॥ 2 ॥

पतिं विश्वस्याऽऽत्मे श्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम् ।

नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम् ॥ ३ ॥

patim' viśh'vas'yā (āt)mēśh'varagm'

śhāśh'vatagm' śhivamat'chyutam ।

nārāyaṇam' mahāj'ñēyam'

viśh'vāt' mānam' parāyaṇam ॥ 3 ॥

नारायण परो ज्योतिरात्मा नारायणः परः ।

नारायणपरं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः ॥ ४ ॥

nārāyaṇa parōj' jyōtirāt'mā nārāyaṇa[fp]' paraḥa ।

nārāyaṇa param' bram'ha tat'tvan'

nārāyaṇa[fp]' paraḥa ॥ 4 ॥

नारायण परो ध्याता ध्यानं नारायणः परः ।

यच्च किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ॥ ५ ॥

nārāyaṇa parōd' dhyātād'

dhyānan' nārāyaṇa[fp]' paraḥa ।

yat'cha kiñ'chij' jagat'sar'van'

dr̥śh'yatēśh' śhrūyatē (a)pi vā ॥ 5 ॥

अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ।

अनन्तमव्ययं कविं समुदेऽन्तं विश्वशम्भुवम् ॥ ६ ॥

an'tar'ba hiśh'cha tat' sar'vam'

vyāp'ya nārāyaṇas' sthitaḥa ।

anan'tamav'yayan' kavigm'

samud'rē (a)n'tam' viśh'va śham'bhumam ॥ 6 ॥

पद्मकोश प्रतीकाशं हृदयं चाप्यधोमुखम् ।

अधो निष्ठा वितस्त्यान्ते नाभ्यामुपरि तिष्ठति ॥ ७ ॥

pad'makośhap' pratīkāśhagm'

hṛdayañ' chāp'yadhōmukham ।

adhō niśh'tyā vitas'tyān'tē

nābh'yāmupari tiśh'thati ॥ 7 ॥

ज्वा॒ल॒मा॒लाकु॑लं भा॒ती वि॒श्व॒स्याऽऽय॑त॒नं म॑हत् ।

सन्त॑तꣳ शि॒लाभि॑स्तुल॒म्ब॒त्याको॑शसन्निभम् ॥ ८ ॥

jvālamālākulam' bhātī viśh'vas'yāyatānam' mahate |
san'tatagm' śhilābhis'tu

lam'bat'yākōśhasan'nibham ॥ 8 ॥

तस्यान्तै॑ सुषि॒रꣳ सू॒क्ष्मं तस्मि॑न्थ॒सर्व॑ प्रतिष्ठितम् ।

तस्य॑ मध्ये॒ महान॑ग्निर्विश्वा॒र्चिर्वि॑श्वतो॒मुखः ॥ ९ ॥

tas'yān'tē suṣhiragm' sūk'shman'

tas'min'n'thsar'vam' pratish'thitam |

tas'ya madh'yē mahānag'nir'

viśh'vār'chir'viśh'vatōmukhaḥa ॥ 9 ॥

सोऽग्र॑भु॒ग्विभ॑जन्तिष्ठन्नाहारम॒जरः क॒विः ।

तिर्य॑गूर्ध्वम॒धश्शायी॑ रश्मय॒स्तस्य॑ सन्त॑ता ॥ १० ॥

sō (a)g'rabhug'vibhajan'tiṣh'than'

nāhāramajara[hk]' kaviḥi |

tir'yagūrdh'vamaadhaśh'śhāyī

raśh'mayas'tas'ya san'tatā ॥ 10 ॥

सन्ता॒पय॑ति स्वं दे॒हमापा॑दतल॒मस्त॑कः ।

तस्य॑ मध्ये॒ वन्दि॑शिखा , अ॒णीयो॑र्ध्वा व्य॒वस्थि॑तः ॥ ११ ॥

san'tāpayatīsvan' dēhamāpādatalamas'takaḥa |

tas'ya madh'yē van'hiśhikhā ,

aṇīyōrdh'vāv'vyavas'thitaḥa ॥ 11 ॥

नीलतोयदमध्यस्थाद्विद्युल्लेखेव भास्वरा ।

नीवारशूकवत्तन्वी पीता भास्वत्यणूपमा ॥ १२ ॥

nīlatōyada madh'yas'thād' vid'yul'lēkhēva bhās'varā ।

nīvāraśhūkavat'tan'vī pītā bhāās'vat'yaṇūpamā ॥ 12 ॥

तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः ।

स ब्रम्ह स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट् ॥ १३ ॥

tas'yāāśh' śhikhāyā madh'yē

paramāāt'māv' vyavas'thitaha ।

sab' bram'ha sa śhivas' sa haris' sēn'dras'

sō (a)k'ṣhara[fp]' paramas' svarāṭe ॥ 13 ॥

ऋतं सत्यं परं ब्रम्ह पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ।

ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः ॥ १४ ॥

ṛtagm' sat'yam' param'

bram'ha puruśhañ' kṛṣh'ṇapiṅ'galam ।

ūr'dhvaṛētam' virūpāk'śham'

viśh'varūpāya vai namō namaha ॥ 14 ॥

नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि ।

तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥ १५ ॥

nārāyaṇāya vid'mahē vāsudēvāya dhīmahī ।

tan'nō viṣh'ṇu[fp]' prachōdayāṭe ॥ 15 ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiśh' śhā-n'tiśh' śhā-n'tiḥi ॥